

Ogled po svetu.

Zvestoba ruskega vojaka.

Začernelo-sivi dim se je valil iz carske zimske palače v Petrogradu. Urno derdranje sikaljk in vpitje ognovarjev ni dalo dvomiti, da v palači se je zanetil silen požar, kterega ustaviti in zadušiti nezmožna je človeška moč. Gnječa ljudstva okrog palače je silovita; vse bi rado pomagalo, pa sledni trenutek očitniše dokazuje strašno divjanje ognja. Ni več pomoči za krasno in veličansko poslopje!

Na notrajnem mostovžu stoji ob durih kapelice mlad vojniki na straži. On sicer sliši strašni krič gasivcov, — vidi gosti dim se proti sebi valiti, sliši grozovito pokanje gorečih tramov, ki žugajo zdaj in zdaj nad njegovo glavo zgruditi se in pokopati ga živega v ognjeni grob, pa — zapoved vojaška prepoveduje odmakniti se iz straže, prej da pride izmembra, ali pa ga odveže višja beseda njegove dolžnosti. Zvesto tedaj vkljub smertni nevarnosti ostane na svojem mestu.

Zdaj se odpró vrata kapele; več duhovnikov prinese drago mašno opravo, katero so z velikim trudom rešili ognja. Vojak ponižno poklekne ter prosi za blagoslov enega duhovnika. „Beži, beži in reši se!“ mu reče mašnik. „Ne smem, ker stojim na straži. Skor gotovo so pozabili na me; straže pa vendar sam ne smem zapustiti“, zaverne vojak. — Duhovnik mu podeli blagoslov, potem pa hiti iz smertne nevarnosti in pové vnanji straži, naj gré po svojega tovarša. Al krič in vpitje je tako, da duhovnika nihče ne razume. Ubogi vojak je bil pozabljen — umerl je strašno smert v plamenu goreče palače, zvest vojaški zapovedi. V šuti pogorišča so najdlji zgorele kosti, spravili v lepo tružico ter pokopali jih z veliko vojaško slovesnostjo.

Jos. Levičnik.

Zvezdi.

Ko luna blede priveslá
U noči mirni sred nebá,
Se pevca duh le umiri,
Ko vgléda zvezdo milosti,
Ki novo moč mu liti vé
V utrudeno sercé.

V obraz nje mili se ozrè,
Se nada zlata mu odprè,
Vse potopijo se strasti
U viru pozabljivosti; —
In radost rajsko čuti le
Pokojno spet sercé.

Ko jutra mrak jo prepodí,
Ji solzno še okó sledí,
Ozira slednjič se za njo,
Steguje hrepeneč rokó;
In lira slastno ji doní:
Ah z Bogom zvezda ti!

Gr. Krek.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Zagreba 20. nov. P. — „Neven“ je v 17. br. l. l. priobčil sledeče o „Sboru duhovne mladeži zagrebačke“: Imenovani zbor prevaja že dalj časa kratkočasne in podučne spise za mladino; izdal je do sedaj: Genoveva (10 kr.), Gruberova katekeza (30 kr.), Život kat. crkve ali Mali Goffine (40 kr.), Eustaky (12 kr.), Molitvenik Izaiov, 3krat pretiskan (12 kr.). — Mislil bi človek, da take bukev se gotovo lahko razpečajo; al dasiravno je res, da nam bukev za mladino in za narod manjka, se vendar še to malo, kar se stiska, težko in počasi prodaja. Ako bi prevzv. kardinal zagrebški, prevzv. škof djakovaški in nekteri domoljubi zbora ne podpirali, bi slabo za-nj bilo. Obernil se je zbor zategadel na visoko namestništvo in ne brez vspeha, kajti mu je koj neke spise za prevod določilo; nadja se zbor pomoči tudi od c. kr. nadzorništva vojniških učilnic.“ — Iz tega vidite, da se pri nas za poduk mladine in naroda dela, kar se more; so pa bogoslovci v tukajšnjem semenišču posebno pridni in že sedaj po svojem poklicu pravi učniki ljudstva. Želeti bi bilo, da bi se ustanovili

enaki zbori tudi drugod, kar bi gotovo težko ne stalo, ker se v slovenskih semeniščih bistrih glavah ne manjka in ker se z zedinjenimi močmi dá mnogo doseči, česar samec z vsem svojim trudom doseči ne more.

Iz Siska 14. nov. Ta teden je kupčija že bolj oživela; blizo 4000 vaganov pšenice je šlo v Zagreb in na Krajnsko po 3 fl. 20 kr. in blizo 2200 vaganov lepe stare po 3 fl. 40 kr.; soršica, lepa stara je po 2 fl. 20 kr.

Iz Gradca. V Gradcu velja funt govejega mesa ta mesec 24 nov. kraje. Konec mesca oktobra je šlo pa iz Gradca 400 volov, ktere so ljubljanski mesarji kupili; v Ljubljani velja funt govejega mesa le 19 nov. kraje. Naj nam ugane, kdor more, to zastavico! piše časnik „Telegraf.“ Če je to res, da smo iz Gradca dobili 400 volov v Ljubljano, kjer je tarifa mesá za 5 kraje. nižja, se „Telegrafova“ zastavica sama po sebi ugane: — ali imajo graški mesarji obilo špeha pri govejem mesu ali pa ljubljanski mesarji zgubo. Ravno pa smo za gotovo zvedili, da letošnje poletje je v vsem skupaj prišlo čez Gradec le kakih 100 volov v Ljubljano, — odkar pa je tarifa v novem dnarji, pa ni prišel ne en rep ne. Je tedaj „Telegrafova“ novica ena tistih znajdb, ki si jih vredniki včasih sami kujejo, da so njih spisi „pikant.“

Iz Ljubljane. * Sejm se je v pondeljk dobro začel; kramarji se hvalijo, da je bilo precej kupčije, tožijo pa tudi, da je bilo dosti prepira zavolj novega dnarja. Da na goldinarsk bankovec se jim mora na 10 šestíc še doplačati 5 novih kraje., to dobro vedó, — da pa šestica ne plača več 6 kr. starega dnarja, to jim noče v glavo! Goveje živine so dokaj prignali na sejm, pa zlasti krave za pleme so bile drage. Laha že spet manjkalo ni, kateri, ker dobro plača, nam pokupi večidel dobrih krav s teleti, da jih žene v Terst. Bila je na tem sejmu tudi ena krava za 10 gold. naprodaj; kakošna „izvoljena“ žival je bila, nam ni treba praviti.

Novičar iz raznih krajev.

Iz Dunaja. C. k. dnarstveno ministerstvo je 16. dan t. m. oklicalo, da preklicani šajnasti kupreni dnarji, potem stari 3krajcarji in pa venarji se morejo vendar še do konca tega leta pri vseh cesarskih kasah in če je potreba tudi pri davkovskih po njih stari vrednosti menjati, pa jih mora najmanj za 1 goldinar starega dnarja biti; za plačila se pa nikjer ne jemljejo.

— V nekterih deželah našega cesarstva se lani ni nabralo predpisano število rekrutov, in ti bi se bili mogli letos nabrati. Cesar so pa zdaj ukazali, naj se vse to zbrise in za lansko rajtengo letos nobeden ne vzame.

— „Svetozor“ piše, da je bila 3. nov. na Dunaji slovenska beseda, sklenjena s plesom. V koncertu so se popevale serbske, ruske, česke, poljske pesme in slovenska Vilharjeva „Ipava.“ Odlikoval se je med pevci sopet slavnoznan gosp. Lukes; pa tudi gospodična Mina Medalova se je verlo obnašala. Pela je eno poljsko in Vilharjevo „Ipavo“ — kakor „Svetozor“ piše — s tako čistim glasom, da je segal v serce kakor milo petje slavčkovo v pomladanski noči. Ona je izverstna pianistka in v vsakem ozeru biser, s katerim se smemo po pravici ponašati.

— Družba, ki je kupila dunajsko-teržaško železnico, ima zdaj v svojih rokah tudi laško, tirolsko, koroško, horvaško in izhodnjo, ki bo peljala do Turškega; gospodarila bo čez 400 milj. in kapitala ima 340 milijonov gold., je tedaj najmogočnija družba vseh družb v Evropi. Družbiniki so pa Rothschild, Talabot, Blount, Ucielli, Galliera in Laing, zraven teh poprejšna lomb.-beneška družba in pa kreditnica avstrijska.

— Dunajsko kmetijsko družbo je zadela velika žalost: umerl ji je nje visokospoštovani predsednik gospod knez Alojzi Lichtenstein 17. t. m.